

dette Spørgsmaal ogsaa at optage Spørgsmaalet om en anden Ordning af Kirkesynet. Jeg antager nemlig, at dette Lovforslag vil blive henvist til et Udvalg, og haaber og ønsker, at det der maa blive gjort til Genstand for en omhyggelig Prøvelse. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

O. Scavenius: Ja, jeg kan ikke nægte, at jeg til en vis Grad kan være enig med det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) i, at Kirkesynet af og til kan være ret stramt, og det har sikkert for øvrigt ogsaa vist sig over for de Bestemmelser, som ere blevne tagne med Hensyn til Varmeindretningerne i Kirker. Jeg skulde i og for sig ikke have noget imod, om man kunde komme til forandrede Bestemmelser med Hensyn til Kirkesynet, men den Sag ligger vel ikke for her i Dag.

Naar dette Lovforslag er blevet fremsat af den højtærede Kirke- og Undervisningsminister, saa er det sikkert slet væsentligt i Beboernes Interesse, i deres Interesse, som ere Kirkegængere, og som ønske en Opvarmning af Kirken. Hvad Kirkeejerne og Tiendejerne angaar, saa kunne de vistnok ikke siges at have nogen egentlig Interesse i, at dette Lovforslag fremmes for deres eget Bedkommende, uden for saa vidt som det jo nok kan være med en vis Utilfredsstillelse, at de se, at de meget hyppigt have anvendt ikke saa smaa Omkostninger til Apparater til Kirkens Opvarmning, og at saa disse Apparater bagefter komme til at henstaa uden at blive benyttede. Det er jo ganske vist ikke nogen heldig Maade at anvende Pengene paa, og i den Henseende vil der jo blive raadet Bod ved dette Lovforslag, og der kan vist ikke være nogen som helst Tvivl om, at det er et billigt og rimeligt Forlangende, at disse Penge skulle sikres for 5 Aar i Stedet for, saaledes som det nu er Tilfældet, kun for et enkelt Aar. Men naar det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds var imod, at man kunde komme hen til, at Kommunerne toge denne Sag i deres Hænder, saa vil jeg dog sige, at Sikringen for de 5 Aar er jo dog ikke af saa stor Betydning, thi man maa vel lægge Mærke til, at det er en ganske frivillig Legning, og der findes i Grunden slet ikke, end ikke for de 5 Aar, nogen som helst Midler til at saa Penge ind, hvis de vedkommende, som have tegnet dem, skulde blive fede af at hvide dem, og jeg kan slet ikke se, at der er noget saa unaturligt i, at Kommunerne saa Sagen i deres Haand paa en Henvendelse fra de vedkommende, idet man vel maa betænke, med Hensyn til Brændelsesspørgsmaalet, at det

kan bestemmes, at Raffelovnene blive opsatte, og at Brændselet skal hvide, naar et Flertal af Beboerne, eller, som det hedder af „Familiefædre, Enker og andre Personer med egen Husstand af et Sogn“ have forlangt det, og det vil jo ogsaa med Hensyn til Brændselet være en frivillig Sag, om Kommunen vil paatage sig det eller ikke. Her er nemlig ikke, som der er med Hensyn til Varmeapparatets Opsættelse, noget „skal“, men kun et „kan“, de behøve det ikke, saa det vil jo altid kun kunne ske i Genhold til, hvad Flertallet af Sognets Beboere ønsker; det forekommer mig derfor ikke, at det kan komme i Strid med de Principper, som i Reglen følges over for den Art Anliggender. Hvad angaar det andet Spørgsmaal, som Lovforslaget omfatter, nemlig at der her anvises en Vej, ad hvilken man er sikker paa, at kunne saa større Varmeapparater indrettede i de større Kirker eller i dem, som ifølge deres monumentale Bygningsmaade eller af andre Grunde kræve et større Varmeapparat paa de Steder, hvor Flertallet af Befolkningen ønsker det, saa har det kun forholdsvis i meget ringe og i meget faa Tilfælde Betydning for Landets Bedkommende, hvorimod det i flere Tilfælde vil saa en Del Betydning for Byernes Bedkommende. Forholdet er imidlertid ganske vist, naar Spørgsmaalet opkommer med Hensyn til den Forpligtelse, som paalægges Kommunen, noget anderledes, idet Loven her har tilbagevirkende Kraft, og den Gang, de forlangte det, fandtes ikke en saadan Bestemmelse. Følgelig vidste Flertallet af Beboerne ikke, at de kunde komme til at hvide Bidrag til det selv, og her er det nemlig et „skal“, her er Forholdet saaledes, at Kirkesynet kan forlange, at et saadant større Varmeapparat skal indrettes, naar Kirken ikke selv ejer de fornødne Midler dertil. I øvrigt findes der en Bestemmelse her i Lovforslaget, hvorefter Kirkeværgeren, eller hvor en saadan ikke findes, Kirkejeren eller hans befuldmægtigede skal modtage Pengene, som blive indsamlede, og de skulle oven i Købet ogsaa aflevere Regnskab for dem, og

Rettelser.

Sp. 3915, Lin. 23 f. n. og Lin. 3 f. n.: „§ 180“, læs: „§ 182“.

— 3916, Lin. 18 f. o.: „1882“, læs: „§ 182“.

— — Lin. 4 f. n.: „uden for“, læs: „uden paa“.